

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832905968/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Hun følte Heden over sig som en mat Ladhed . . . og hun fulgte med Blikket, mens hun sad og døsede, Insekterne, der virrede, og hun aandede dybt for at fange Jasminernes Duft fra Busketterne.

Der var i den sidste Tid kommen denne Ladhed over Ellen.

Der var intet mer, som kunde binde eller fæstne hendes Opmærksomhed, og hun var altid adspredt. Det var rent ud besynderligt, hvor alt distraherede hende: et Insekt, som fløj forbi, et Blad, der faldt til Jorden. Saa fulgte hun Bladet, som det dalede, og Bogen hun læste, gled ned ad hendes Skød, uden at hun mærkede det.

Hun bare drømte . . . sad hen og drømte.

Men vaagnede hun op, vidste hun ikke, hvad hun havde tænkt, følte blot som en mattende Tyngsel ligge over sig. Og hun var altid træt, gad ikke gaa og intet foretage sig.

Hun græd ofte og med ét, naar hun sad, foer hun med Haanden til Hjertet, saadan gav det sig til at banke. Hun blev rød og hvid uden Grund; altid havde hun Sting, var stakaandet og fik Blodet til Hovedet.

Hun havde i den sidste Tid kastet sin Kærlighed paa en graa Katteskilling, og hun kunde sidde timevis med det lille Dyr i Skødet og klappe den og kysse den paa Snuden. Om Natten sov den ved Fodenden af hendes Seng. Ellers var hun ikke overdreven ødsel med Kærtegn.